

Resum/Conclusions Col·loqui Europeu de Parròquies Joves 2017 Barcelona

El que no intentarem fer en aquest breu escrit és un resum exhaustiu de les activitats dutes a terme pels joves minut a minut. Intentarem donar cobertura a les activitats fetes, però sempre intentant aportar alguna cosa més que el simple relat de les activitats fetes.

El Col·loqui Europeu de Parròquies Barcelona 2017, tant de grans com de joves, va començar a caminar el diumenge 9 de juliol, però no va ser fins el dilluns 10 que els joves començaren a fer les activitats.

Els dos primers dies, dilluns i dimarts, es van dedicar a conèixer diferents realitats de l'Església de Barcelona. La nostra intenció era mostrar diferents maneres de treballar amb joves que hi ha a la ciutat de Barcelona. Les jornades foren de la següent manera:

- El dilluns dematí es va fer un recorregut turístico-religiós per la Catedral de Barcelona, Santa Maria del Pi i el Palau Episcopal, lloc que es va poder visitar gràcies a l'ajuda del secretari del Sr. Cardenal Arquebisbe, Mn. Marc Labori. Allí poguérem fer la pregària.
- El dilluns, després d'haver passat el migdia a la platja per exprés desig dels joves, anàrem a veure la primera de les realitats que coneixeríem. Fou la parròquia de Santa Agnès. Allí poguérem parlar amb Mn. Alberto Sols (Mn. Beto), vicari de la parròquia, i en Carlos Bosch, el seminarista que està fent la col·laboració pastoral en aquesta parròquia. La feia que fan amb els joves és el mètode de *Life Teen*, una realitat que els joves del CEP no coneixien. Fou especialment emotiva l'estona de pregària que poguérem fer a la Capella dels Màrtirs i comprovar com, amb la sang dels màrtirs, l'Església reneix.
- El vespre del dilluns, alguns anàrem a l'Adoració que fan els dilluns a la Parròquia de Santa Agnès, i comprovàrem *in situ* la importància que té l'adoració eucarística pel bon funcionament d'una parròquia.
- El dimarts matí visitàrem una altra realitat parroquial, la Parròquia de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa, on ens fixàrem principalment amb el seu esplai, el Bon Recés.
- Després de visitar el Camp Nou, anàrem a dinar a La Salle i començàrem a fer el treball pròpiament dit del curs. Ens vingueren quatre testimonis a explicar-nos les seves experiències: un seminarista del Masnou, parròquia en la qual s'utilitza la pastoral del malalt amb els joves amb les peregrinacions a Lourdes i l'esplai parroquial; una jove de Santa Agnès que ens va explicar la seva conversió; un jove de la parròquia de Vilapicina, on treballen amb el moviment de l'escoltisme europeu; i Mn. Bruno Bérchez, que ens va acompanyar aquests dos dies, i ens va explicar un poc la tasca que fa la Delegació de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona.
- Acabàrem el dia amb una missa i adoració eucarística per donar gràcies a Déu i demanar la seva ajuda per millorar les parròquies. La celebració fou acompanyada per la veu i la guitarra de na Marta Masegú amb músiques de *Workship*, un estil vingut dels Estats Units d'Amèrica.

Arribats a aquest punt volem fer una reflexió. Si hom mira les diferents realitats que vàrem visitar, veurà que hi ha una corrent espiritual molt marcada i que

es repeteix, i és la corrent lligada o propera a l'Opus Dei. El motiu perquè ha succeït això són principalment dos: les parròquies que funcionen són, majoritàriament, les que tenen algun tipus de relació amb aquest moviment i, les úniques parròquies que ens van contestar varen ser aquestes. La nostra intenció era mostrar diferents maneres de fer, però les que podríem considerar més "progres" no ens van contestar. Pensem-mi.

Una característica que compartien aquestes realitats era la centralitat de l'adoració eucarística. Ho posaven tot en mans de la Providència.

El dimecres, el vam dedicar a jornades de treball, en la qual va venir a ajudar-nos Mn. Bruno Bérchez. Les conclusions a les quals es van arribar són les que varen dir els joves a la taula rodona del dimecres i a l'aportació dels joves del dijous capvespre, però nosaltres voldríem destacar-ne dues:

- Que els responsables de les parròquies no tinguin por dels joves i no els hi tanquin les portes. La majoria constataren aquesta reticència a que els joves agafin càrrecs de responsabilitat per part dels rectors i dels Consells Parroquials.
- Que se celebri bé, simplement bé, destacant que moltes vegades els mossens es fan la seva litúrgia, i que es facin més celebracions a part de la Missa. Sense posar en dubte en cap moment la centralitat de l'Eucaristia, trobaven a faltar adoracions eucarístiques, vetlles de pregària davant la Creu, litúrgies de la Paraula, i altres actes de devoció i litúrgics.

Per acabar volem destacar la gran implicació per part dels joves en l'Església, i com nosaltres hem de ser i som responsables de que no se'n vagin rebotats i obrir-lis les portes. Repetim-nos aquelles paraules de Jesús: "No tingueu por".

Joan F. Cortès i Ribot, responsable dels joves en el XXIXè Col·loqui Europeus de Parròquies de Barcelona 2017.

Laus Deo.